

Den finska lärarens bekymmer

Det kan inte ha varit lätt att arbeta som finsk lärare i Stockholm i slutet av 1600-talet. En belysande och rörande bild om detta får man av Anders Råckmans anhållan hos konsistoriet. Denna anhållan är inte daterad, men konsistoriet har läst den 9.9.1696.

I början av sin anhållan berömde Råckman med sedvanliga fraser det högt ärade konsistoriet för dess insatser till förmån för den sanna och rätta gudsfruktan. Konsistoriet hade särskilt velat främja kristendomsundervisning och även läsning och skrivning. I detta välvalda syfte anlätades Råckman av konsistoriet som Finska församlingens pedagog och han hade fått en fullmakt 22.3.1693.

Enligt Råckman hade han dittills skött sin uppgift av pliktkänsla och med det pund som Gud förlänat honom. Han hade varit tvungen att skaffa läroböcker till föräldralösa och medellösa barn, samt stå för allt annat nödvändigt. Han hade t.o.m. skaffat ved för uppvärmning utan den minsta ersättning. Med suckar och tårar hade han skött sina uppgifter, särskilt efter att han och hans elever frångits rätten att sjunga på finska begravningar. Det hade varit skolans enda inkomstkälla, men nu var det slut med det också, för skolmästarna vid S:ta Katarina och S:ta Maria församlingar ville ha inkomsterna även från de finska begravningarna. Råckman bad att konsistoriet skulle tillstyrka hans anhållan om bidrag för undervisningen och för sången på finska begravningar hos Hans Kungliga Majestät.

Konsistoriet gick inte honom till mötes. Det enda konsistoriet gick med på var att skolan och läraren borde beviljas några kollekter.

Efter att skolverksamheten upphörde hankade sig läraren Anders Marcusson Råckman fram genom hemundervisning fram till år 1707. Han ligger begravnen framför den stora porten på Ridderholms begravningsplats, där man av tradition brukade begrava finska klockare.

Teologie licentiat Lauri Pihlajamaa

Översättning Margaretha Ternér